

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pn-3170/2020-49

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Eli Mišuri Stopfer, u pravnoj stvari tužiteljice Mirjane Jovanovac iz Zagreba, Kraljevčanska 29, OIB: 61673956020, koju zastupa punomoćnik Dobriša Rubeš, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Grada Zagreba, Trg Stjepana Radića 1, OIB: 61817894937, koga zastupa punomoćnik Filip Gereci, odvjetnik u Zagrebu, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 17. rujna 2026. u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, dana 1. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku Gradu Zagrebu isplatiti tužiteljici Mirjani Jovanovac iznos od 2.935,00 EUR sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 30. rujna 2020. do isplate po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, od 1. siječnja 2023. do 28. prosinca 2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 29. prosinca 2023. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku Gradu Zagrebu isplatiti tužiteljici Mirjani Jovanovac iznos od 265,45 EUR sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 1. listopada 2026. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna

poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku 15 dana, dok se zahtjev za isplatom zatezne kamate na iznos od 265,45 eura odbija kao neosnovan za razdoblje od 30. rujna 2020. do 30. rujna 2026.

III Nalaže se tuženiku Gradu Zagrebu naknaditi tužiteljici Mirjani Jovanovac troškove postupka u iznosu od 3.482,97 Eur sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 1. listopada 2026. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi i tijekom postupka tvrdi da je 4. rujna 2019. oko 17,00 sati stradala kao pješakinja na pješačkom prijelazu u Zagrebu u Ulici Ljudevita Posavskog na način da je, uslijed oštećenja asfalta na pješačkom prijelazu pala i zadobila ozljedu teškog uganuća desnog gležnja, zbog koje ozljede se liječila sve do zadnjeg pregleda fizijatra 29. rujna 2020. Navodi kako joj je zbog navedene ozljede povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje te joj je nastala neimovinska šteta, kao i nenovčana imovinska šteta zbog potrebe za tuđom pomoći, koji zahtjev specificira podneskom od 22. veljače 2023. u visini 2.935,00 eura, a navodi da joj je nastala i nenovčana imovinska šteta zbog potrebe za tuđom pomoći u visini 265,45 eura. Na oba iznosa potražuje zateznu kamatu od podnošenja odštetnog zahtjeva tuženiku 30. rujna 2020. do isplate, a potražuje i naknadu troškova postupka sa zateznom kamatom.

1.1. Tužiteljica je tijekom postupka (podneskom od 22. veljače 2023.), odustala od zahtjeva za naknadom troškova liječenja, tako da taj zahtjev nije bio predmetom odlučivanja u ovome postupku.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporava tužbu i tužbeni zahtjev i u osnovi i u visini. Osporava nastanak štetnog događaja, svoju odgovornost, ističe prigovor isključive odgovornosti tužiteljice, prigovor promašene pasivne legitimacije i uzročno posljedičnu vezu između štetnog događaja i štete nastale tužiteljici, a osporava i samu štetu. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu troškova postupka tuženiku.

3. Na strani tuženika tijekom postupka u svojstvu umješača sudjelovalo je i društvo Croatia osiguranje d.d., no podneskom od 23. travnja 2026. izvijestilo je sud da nema više interesa za miješanjem.

4. Predmet spora je zahtjev tužiteljice radi naknade štete zbog povrede prava osobnosti kao i zbog potrebe za tuđom pomoći i njegom, nastale kao posljedica štetnog događaja od 4. travnja 2019.

5. Među strankama je sporan nastanak štetnog događaja, pasivna legitimacija, kao i odgovornost tuženika za štetu te postojanje doprinosa tužiteljice nastanku štete i njezinoj visini. Sporno je i radi li se isključivo o ozljedama iz predmetnog štetnog događaja, s obzirom na prethodno zdravstveno stanje tužiteljice. Uz navedeno, sporna je i visina postavljenog zahtjeva te tijek zatezne kamate.

6. Radi utvrđenja navedenih spornih okolnosti, sud je izveo dokaze uvidom u medicinsku dokumentaciju tužiteljice (list 6-13 spisa), odštetni zahtjev (list 16-18 spisa), proveden je očevid na licu mjesta (list 56-59 spisa), saslušana je tužiteljica (list 65 spisa), provedeno je medicinsko vještačenje (list 71-73 spisa), izvršen je uvid u zdravstveni karton tužiteljice (list 86-158 spisa) te je vještak usmeno obrazložio nalaz i mišljenje na glavnoj raspravi (list 193-194 spisa).

7. Osim navedenih dokaza koji su izvedeni stranke nisu imale drugih dokaznih prijedloga, osim dokaznog prijedloga tuženika za provođenjem sudsko medicinskog vještačenja, koji je odbijen kao nepotreban, s obzirom je liječnik vještak u usmenom obrazloženju nalaza i mišljenja i nakon uvida u cjelokupni zdravstveni karton tužiteljice, iskazao kako se prijašnja ozljeda odnosi na lijevi gležanjski zglobov, dok se ozljeda zadobivena u predmetnom štetnom događaju odnosi na desni gležanjski zglobov, tako da je otklonio prigovor tuženika da ozljeda desnog gležanjskog zgloba ne potječe iz predmetnog štetnog događaja, već iz prijašnje nezgode pa na tu okolnost nije bilo potrebno provoditi sudsko medicinsko vještačenje.

8. Temeljem tako izvedenog dokaznog postupka, a cijeneći dokaze svaki za sebe i u njihovoj ukupnosti, u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 28/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23. - dalje u tekstu: ZPP), tužbeni zahtjev ocijenjen je osnovanim, osim u dijelu zahtjeva za zateznu kamatu na nenovčanu imovinsku štetu.

9. Na spornu okolnost nastanka samog štetnog događaja proveden je očevid na licu mjesta i saslušana je tužiteljica.

10. Očevidom na licu mjesta utvrđeno je da se na mjestu koje tužiteljica opisuje kao mjesto štetnog događaja, nalazi zakrpa od asfalta te je novi asfalt na tome mjestu tamniji od onoga koji ga okružuje.

11. Iz iskaza tužiteljice proizlazi da je toga dana htjela prijeći cestu Ljudevita Posavskog u smjeru prema Bogišćevoj ulici preko pješačkog prijelaza. Stajala je i čekala da prođu auti, a kada su prošli, ona je zakoračila i pala. Nije se mogla podići, noga joj je nabujala i slučajni prolaznici su joj pomogli i pomaknuli ju sa strane te su zamolili taksista da ju odveze u KB Dubrava na hitnu, gdje su joj slikali nogu, nije bilo puknuća te su joj dali lijekove protiv bolova i poslali ju kući. Doma se nije mogla ni dići, pomagali su joj ukućani, a kada njih nije bilo doma hodala je nekako na štakama. Bol nije prolazila pa je

ponovno otišla u bolnicu i rekli su joj da mora k ortopedu. Naručila se i dobila termin tek za 5 mjeseci pa je morala privatno na pregled i na magnetsku rezonancu. Na snimci magnetske rezonance vidjeli su da su pukli ligamenti te je trebala kupiti i ortoza i oporavak je trajao jako dugo. Inače, samo mjesto događaja je izgledalo tako da je rubnik bio oštećen, a ispred njega je bila rupa. Sada je ta rupa asfaltirana. Kada je prelazila gledala je naprijed, međutim nije vidjela rupu, nije se moglo vidjeti. I danas ju boli noga pri velikom opterećenju te joj natiče i ne može se baviti planinarenjem kojim se prije bavila. Nije zapela prije negoli je pala u rupu, a nije imala niti stvari u rukama. Imala je ravne cipele na nogama. Možda je zapela za nogostup, ne zna više, to su bile stotinke sekunde, samo se našla na podu. Nije vidjela rupu, ima dobar vid, ne nosi naočale i nema dioptriju. Na rupi nije bilo lišća niti je u rupi bila voda, bio je lijep sunčan dan. Oko nje je bilo ljudi, ne gleda se baš svaki korak, nije očekivala da će upasti u rupu.

12. Iskaz tužiteljice prihvaćen je u cijelosti. Naime, njezin iskaz je u skladu sa stanjem utvrđenom očevitom na licu mjesta, a to je da je asfalt uz nogostup zakrpan, kako i tužiteljica iskazuje. Stoga je prihvaćen njen iskaz u kojemu je iskazala da je na tom mjestu postojala rupa u asfaltu, jer je vidljivo da je rupa zakrpana novim asfaltom. Ujedno, tuženik nije prigovarao iskazu tužiteljice niti je na tu okolnost predlagao ikakve druge dokaze.

13. U pogledu pasivne legitimacije, koju tuženik osporava, valja navesti kako se radi o cesti unutar područja grada, a koja čini nerazvrstanu cestu u skladu s odredbom čl. 98. Zakona o cestama (Narodne novine, broj 84/2011, 22/2013, 54/2013, 148/2013, 92/2014, dalje u tekstu: ZC). Odredbom čl. 101. st. 1. istoga Zakona propisano je kako je nerazvrstana cesta javno dobro u općoj uporabi u vlasništvu jedinice lokalne samouprave na čijem se području nalazi, a odredbom čl. 107. st. 1. ZC-a propisano je da se upravljanje, građenje i održavanje nerazvrstanih cesta obavlja na način propisan za obavljanje komunalnih djelatnosti sukladno propisima kojima se uređuje komunalno gospodarstvo, ako ovim Zakonom nije propisano drukčije.

14. Točno je da je odredbom čl. 107. st. 2. istoga Zakona propisano kako jedinica lokalne samouprave može osnovati trgovačko društvo u svom vlasništvu radi obavljanja poslova upravljanja i održavanja nerazvrstanih cesta te poslova građenja nerazvrstanih cesta, a u ovome postupku utvrđeno je da je tuženik isto i učinio Ugovorom o povjeravanju obavljanja komunalne djelatnosti redovitog održavanja nerazvrstanih cesta na području Grada Zagreba u 2019. (list 38-42 spisa).

14.1. Ta činjenica, međutim, ne otklanja odgovornost tuženika za štetu nastalu zbog propusta u održavanju nerazvrstanih cesta na području Grada Zagreba. Naime, Grad Zagreb, kao jedinica lokalne samouprave, time nije oslobođen svoje obveze vršenja nadzora i poduzimanja mjera radi osiguranja pravilnog djelovanja te pravne osobe, niti se oslobađa odgovornosti za štetu koja nastane zbog propusta u njihovom radu (isto tako je navedeno u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 11. siječnja 2023., poslovni broj: Rev-944/2022-2).

15. Obveza održavanja nerazvrstanih cesta od strane tuženika proizlazi i iz odredaba Zakona o komunalnom gospodarstvu („Narodne novine“ broj 68/18. i 110/18., dalje: ZKG) kojim je u članku 2. stavku 1. određeno da je komunalno gospodarstvo cjelovit

sustav obavljanja komunalnih djelatnosti, građenja i održavanja komunalne infrastrukture te održavanja komunalnog reda na području općina, gradova i Grada Zagreba, dok je odredbom čl. 22. stavkom 1. točka 1. ZKG-a propisano da su komunalne djelatnosti kojima se osigurava održavanje komunalne infrastrukture, između ostalih, i održavanje nerazvrstanih cesta. Prema članku 23. ZKG-a, pod održavanjem nerazvrstanih cesta podrazumijeva se skup mjera i radnji koje se obavljaju tijekom cijele godine na nerazvrstanim cestama, uključujući i svu opremu, uređaje i instalacije, sa svrhom održavanja prohodnosti i tehničke ispravnosti cesta i prometne sigurnosti na njima (redovito održavanje), kao i mjestimičnog poboljšanja elemenata ceste, osiguravanja sigurnosti i trajnosti ceste i cestovnih objekata i povećanja sigurnosti prometa (izvanredno održavanje), a u skladu s propisima kojima je uređeno održavanje cesta.

15.1. Iz navedenoga proizlazi obveza tuženika brinuti o održavanju komunalne infrastrukture pa tako i o spornom dijelu pločnika odnosno održavati ga u funkcionalnom stanju.

15.2. S obzirom da je u ovome postupku utvrđeno da je u asfaltu na mjestu silaska s nogostupa postojala rupa, koju je tuženik bio dužan zakrpati i prije štetnog događaja, tako da do istoga ne dođe, a rupa je zakrpana tek nakon štetnog događaja, to je tuženik odgovoran za isti, s obzirom da nije održavao kolnik na pješačkom prijelazu u funkcionalnom stanju.

15.3. Tuženik za navedeno odgovara po načelu presumirane krivnje u skladu s odredbom čl. 1045. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., dalje: ZOO), tako da je utvrđeno da je tuženik odgovoran za štetu tužiteljici zbog propuštanja dužnosti održavanja kolnika na pješačkom prijelazu u stanju koje omogućuje nesmetano i sigurno kretanje pješaka.

16. Tuženik pritom nije dokazao da postoji doprinos tužiteljice nastaloj šteti, s obzirom da iz prihvaćenog iskaza tužiteljice proizlazi kako je bila u ravnim cipelama, prelazila je preko pješačkog prijelaza, nije imala nikakav teret u rukama, a rupa u asfaltu nalazila se odmah uz nogostup, tako da tu rupu nije mogla vidjeti. Stoga, s obzirom da je tužiteljica opravdano mogla očekivati da se na kolniku i to na pješačkom prijelazu ne nalaze rupe te da i nije bila dužna cijelo vrijeme gledati u pod, to sud smatra neosnovanim prigovor tuženika kojim upire na doprinos tužiteljice vlastitoj šteti.

17. U pogledu štete i njezine visine, izvršen je uvid u medicinsku dokumentaciju tužiteljice, njezin zdravstveni karton te je provedeno medicinsko vještačenje.

18. Iz tako izvedenih dokaza, a osobito nalaza i mišljenja liječnika vještaka dr. Žarka Rašića, koji je prihvaćen kao jasan, budući da je njime odgovoreno na zadatak postavljen od suda, a primjedbe stranaka otklonjene su dopunskim nalazom i mišljenjem i usmenim obrazloženjem vještaka na glavnoj raspravi, koje je učinjeno po uvidu u zdravstveni karton tužiteljice, proizlazi kako je tužiteljica u predmetnom štetnom događaju zadobila ozljedu uganuća desnog gležnja. Po zadobivenoj ozljedi liječila se po liječnicima kirurgu i fizijatru. Učinjena je odgovarajuća RTG obrada, preporučena simptomatska terapija, učinjeni su kontrolni pregledi kirurga, pregledana je po fizijatru i provela je fizikalnu terapiju. Liječenje je završeno stabilizacijom zdravstvenog stanja nakon kontrole

fizijatra 10. ožujka 2020. Tužiteljica je pretrpjela bol jakog intenziteta u trajanju od dva dana, srednjeg intenziteta 8 dana i manjeg intenziteta kumulativno 45 dana. Primarni strah bio je jačeg intenziteta i kratkotrajan. U daljnjem tijeku liječenja postojao je sekundarni strah uslijed tjelesnih ozljeda te je taj strah jačeg intenziteta bio u trajanju od dva dana, srednjeg intenziteta 5 dana, a potom se nastavlja kao kasni strah manjeg intenziteta u trajanju od kumulativno 20 dana. Ozljeda desnog gležanjskog zgloba dovela je do trajnog smanjenja životnih aktivnosti od 5%, koje se očituje u ograničenoj pokretljivosti desnog gležanjskog zgloba, bolovima prilikom dužeg stajanja ili hodanja, penjanja po stepenicama ili hoda po neravnom teretnu uz opticanje u području gležanjskog zgloba. Tuđa pomoć tužiteljici bila je potrebna 2 sata dnevno kroz 25 dana te još po 1 sat dnevno kroz 30 dana za uobičajene kućanske poslove, odlazak u trgovinu i slično.

16.1. U usmenom obrazloženju vještak je naveo kako je izvršen uvid u zdravstveni karton tužiteljice za vremensko razdoblje od 17. veljače 2006. do 19. rujna 2023. te je iz zdravstvenog kartona vidljivo kako je tužiteljica prije predmetnog štetnog događaja 23. travnja 2018. imala ozljedu lijevog gležanjskog zgloba, dok je u predmetnom štetnom događaju došlo do ozljede desnog gležanjskog zgloba. Zabilježen je u zdravstvenom kartonu predmetni štetni događaj te se prati tijekom liječenja same tužiteljice a vezano za predmetni štetni događaj. U pogledu ocjene bolova, dominantno su procijenjeni bolovi slabijeg intenziteta koji ne zahtijevaju primjenu analgetske medikamentozne terapije. Što se tiče procjene trajanja i intenziteta straha oni su procijenjeni također kumulativno, dominantno manjeg intenziteta koji također ne zahtijevaju liječenje po psihijatru ili psihologu kao niti medikamentoznu terapiju. Što se trajnih posljedica tiče, očitana je objektivna dijagnostička pretraga - magnetna rezonanca desnog gležanjskog zgloba gdje je utvrđeno parcijalno oštećenje prednjeg ligamenta koji spaja goljeničnu i gležanjsku kost, dakle jedan od najvažnijih ligamenata u navedenom zglobu. Što se tiče procjene tuđe pomoći uzeta je u obzir zadobivena ozljeda, način liječenja tužiteljice, potrebno mirovanje koje je preporučeno po kirurzima uz potrebu nošenja ortoze. Činjenica da tužiteljica nije mirovala ne utječe na samu procjenu smanjenja životnih aktivnosti jer u većini ozljeda preporuča se određeno gibanje upravo zbog mogućnosti razvoja duboke venske tromboze.

16.2. S obzirom na usmeno obrazloženje vještaka, učinjeno nakon što je vještak izvršio uvid u cjelokupni zdravstveni karton tužiteljice, proizlazi kako je prijašnja ozljeda tužiteljice bila na lijevoj nozi, a u ovome štetnom događaju radi se o ozljedi desne noge, kao i s obzirom na činjenicu da je vještak istakao kako se radi o ozljedi utvrđenoj objektivnom medicinskom pretragom – magnetnom rezonancom a tužiteljici je utvrđena ozljeda desnog gležanjskog zgloba istoga dana nakon nezgode, to je sud, kao nepotreban i odugovlačeći, u skladu s čl. 10. ZPP-a, odbio dokazni prijedlog provođenjem sudsko medicinskog vještačenja na okolnost uzročne veze, s obzirom je ista utvrđena na temelju izvedenih dokaza, a tuženik nije istakao nikakve druge konkretne činjenice zbog kojih bi isto bilo dovedeno u pitanje.

17. Na temelju tako prihvaćenog nalaza i mišljenja, u pogledu visine štete nastale tužiteljici, sud je cijenio utvrđene činjenice i to posebice trajanje i intenzitet fizičkih bolova i straha, kao i duševnih boli zbog smanjenja životne aktivnosti te vrstu ozljeda, iz čega proizlazi zaključak da je tužiteljici povrijeđeno pravo osobnosti u vidu povrede prava na

tjelesno i duševno zdravlje, čime joj je nastala neimovinska šteta (čl. 19. st. 2 u vezi s čl. 1046. ZOO).

17.1. Prilikom odmjeravanja visine pravične novčane naknade sukladno odredbi čl. 1100. st. 2. ZOO, sud je vodio računa o jačini i trajanju pretrpljenih fizičkih bolova i straha te duševnih boli zbog smanjenja životne aktivnosti, kao kriterijima za određivanje njezine visine, te je utvrdio da je tužiteljici u predmetnom štetnom događaju nastala neimovinska šteta zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, za koju joj pripada pravo na traženu naknadu u visini od 2.935,00 Eur (s obzirom na kriterij boli 1.150,00 Eur, s obzirom na kriterij straha 685,00 Eur i s obzirom na kriterij duševnih boli zbog smanjene životne aktivnosti 1.100,00 Eur), to je prihvaćen zahtjev za isplatom iznosa naknade neimovinske štete u cijelosti.

18. Temeljem odredbe članka 1095. ZOO i članka 1085. ZOO, a utvrdivši cijenu sata tuđe pomoći i njege od 5,00 Eur prema slobodnoj ocjeni u skladu s odredbom čl. 223. ZPP-a, sud je utvrdio da je tužiteljici nastala nenovčana imovinska šteta zbog potrebe za tuđom pomoći i njegom za 80 sati u iznosu od 400,00 Eur, tako da je zahtjev prihvaćen u njegovim granicama (čl. 2. ZPP-a) u visini 265,45 eura.

19. S obzirom na navedeno, prihvaćen je u cijelosti zahtjev tužiteljice za naknadom neimovinske štete u visini 2.935,00 Eur i nenovčane imovinske štete visini 265,45 eura.

20. Prihvaćen je i zahtjev tužiteljice za isplatu zatezne kamate na dosuđeni iznos neimovinske štete, koje kamate teku od podnošenja odštetnog zahtjeva 30. rujna 2020. do isplate, na temelju odredbe čl. 1103. ZOO, dok je zahtjev za isplatom zatezne kamate na dosuđenu naknadu imovinske štete, u skladu s odredbama čl. 1086. i 1089. ZOO-a, prihvaćen za razdoblje od presuđenja do isplate, sve po stopi propisanoj odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a.

20.1. Stoga je odbijen, kao djelomično neosnovan, zahtjev tužiteljice za isplatom zatezne kamate u pogledu imovinske štete od 265,45 eura za razdoblje od 30. rujna 2020. do 30. rujna 2026.

21. S obzirom da je tužiteljica uspjela u sporu, osim u razmjerno neznatnom dijelu zbog kojega nisu nastali posebni troškovi, tuženik joj je na temelju odredbe čl. 154. st. 5. ZPP-a dužan naknaditi troškove postupka koji su bili potrebni za vođenje parnice u skladu s odredbom čl. 155. ZPP-a i u visini određenoj Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, 138/23, dalje: Tarifa) pa joj je tako priznat trošak sastava odštetnog zahtjeva i tužbe u visini od 100 bodova za svaki (Tbr. 7/1 Tarife), trošak zastupanja na ročištima 31.5.2021., 23.9.2021., 8.6.2022., 21.9.2023. i 17.9.2026. u visini od 100 bodova za svako (Tbr. 9. točka 1. Tarife), trošak zastupanja na ročištima 25.5.2022. i 13.11.2025. u visini 25 bodova za svako (Tbr. 9/5 Tarife), trošak sastava podnesaka od 20.1.2021., 15.6.2021., 13.10.2021. i 22.2.2023. u visini od 100 bodova za svaki (Tbr. 8/1 Tarife), te za sastav podnesaka od 1.6.2021. i 12.6.2022. u visini od 25 bodova za svaki (Tbr. 8/4 Tarife), dok podnesak od 23.9.2021. nije bio potreban za vođenje parnice, dakle ukupno 1200 bodova, odnosno uz vrijednost boda od 2,00 Eur i uvećano za PDV od 25%, iznosi 3.000,00 Eur. Tome iznosu pridodane je sudska pristojba na tužbu u iznosu od 81,49 Eur i presudu 152,00 eura, kojem iznosu je nadodan i trošak

plaćenog predujma za vještačenja u iznosu od 200,00 Eur i pristupa na očevid 49,48 eura, tako da sveukupno trošak tužiteljice, kojega joj je tuženik dužan naknaditi, iznosi 3.482,97 Eur.

22. Na tako određen trošak tužiteljici su dosuđene zatezne kamate tekuće od dana donošenja ove presude do isplate, na temelju odredbe čl. 151. st. 3. ZPP-a, po stopi određenoj čl. 29. st. 2. ZOO.

U Zagrebu 1. listopada 2026.

Sutkinja:
Ela Mišura Stopfer

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem je presuda objavljena.

Žalba se podnosi pisano, u četiri istovjetna primjerka, putem ovog suda županijskom sudu.

DNA:

1. Tužiteljici po punomoćniku uz rj o pristojbi na presudu 152,00 eura
2. Tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088d-fdcd2**

Kontrolni broj: **09f49-5e63e-c3508**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.